

POLITIKERSPØRGSMÅL

Journal-nr.: 19074073
Ref.: ABAR0067

Dato: 21. november 2019

Spørgsmål nr.: RR-100-19

Dato: 21. oktober 2019

Stillet af: Marianne Frederik (Ø)

Besvarelse udsendt den: 21. november 2019

Mangel på medicin og høje medicinpriser

Spørgsmål:

- Hvorvidt kan Region Hovedstadens Apotek producere medicin og dermed afhjælpe mangel på medicin og høje prisstigninger?

Svar:

Sundhedsudvalget fik på mødet den 28. august 2019 forelagt en meddelelse, hvor der er redegjort for, hvad Region Hovedstadens Apotek gør i situationer, hvor der opstår mangel på medicin. I forlængelse af meddelelsen har Marianne Frederik stillet to spørgsmål vedr. hhv. mangel på medicin og høje medicinpriser.

Mangel på medicin

Region Hovedstadens Apotek leverer årligt ca. 5 mio. pakninger medicin til regionens hospitaler, landets øvrige sygehusapoteker, sundhedsvæsenet i Grønland og hospitalerne på Færøerne. Heraf indkøbes ca. 4 mio. pakninger fra medicinalindustrien, mens ca. 1 mio. pakninger bliver fremstillet på Region Hovedstadens Apotek.

Når der opstår mangel på medicin, som sædvanligvis købes af en medicinalvirksomhed, har apoteket i en række tilfælde fremstillet et alternativt produkt.

Blandt eksempler fra den senere tid kan nævnes Morfin injektionsvæske i hætteglas, Oral morfin opløsning, Natriumklorid injektionsvæske og Sterilt vand.

Følgende case illustrerer en klassisk problemstilling, når apoteket skal tage stilling til, om det i mangelsituationer er relevant at starte en egenproduktion:

Aktuelt er alle markedsførte varianter af Paracetamol suppositorier (stikpiller) 1 g i restordre. Derfor har Apoteket i samarbejde med Amgros indgået kontrakt med virksomheden TEVA om leverance af kopiproduktet Pinex suppositorier 1 g til prisen 21,62 kr. for en pakning med 10 suppositorier.

TEVA har varslet, at de er leveringsdygtige igen i slutningen af januar.

Da det ikke muligt for apoteket at skaffe tomme suppositorieforme og øvrige relevante råvarer inden udgangen af januar, giver det i denne situation ikke mening at starte en egenproduktion.

Lægemiddelstyrelsen kan i særlige tilfælde som dette give apoteket en udleveringstilladelse af medicin, der ikke er markedsført i Danmark. Derfor køber apoteket i denne tilfælde et tilladelsesprodukt fra udlandet til prisen 96,26 kr.

Amgros, som er regionernes fælles indkøbsorganisation overvåger leverandørernes evne til at levere lægemidler, og der følges op med leverandører, som ofte ikke er i stand til at levere. Med nogle leverandører er der indgået aftaler, som betyder, at leverandøren ved leveringssvigt skal dække den eventuelle merudgift, som regionen har ved at få leveret lægemidler fra en anden leverandør. Dette er blandt andet tilfældet i aftalen med Teva.

I henhold til kontrakten skal TEVA betale prisdifferencen på 96,26 kr. – 21,62 kr. = 74,64 kr.

Hospitalsafdelingerne bliver således ikke belastet af en større udgift, men må leve med i en periode at blive forsynet med et udenlandsk produkt.

Det vurderes således fra sag til sag, om egenproduktion kan være en fornuftig løsning, når der opstår mangel på medicin.

Høje prisstigninger

I apotekerlovens § 13, stk. 2 findes følgende bestemmelse:

"Apoteker må ikke fremstille og forhandle magistrelle lægemidler, der kan erstattes af lægemidler, for hvilke der er udstedt markedsføringstilladelse."

Denne bestemmelse indebærer, at et privat apotek ikke må kopiere et markedsført lægemiddel, selv om apoteket kan fremstille et tilsvarende lægemiddel til en lavere pris.

I Danmark er der fri prisdannelse på medicin, så hvis den virksomhed, der er indehaver af markedsføringstilladelsen på et givet lægemiddel, er alene på markedet, så bliver prisen ofte fastsat på et højt niveau.

Apotekerlovens § 13, stk. 2 gælder ikke for sygehusapoteker og i princippet kunne Region Hovedstadens Apotek således godt fremstille et billigere alternativ til et dyrt markedsført lægemiddel.

Imidlertid er der ikke fuld overensstemmelse mellem dansk lovgivning og EU-lovgivning, hvilket indebærer, at indehaveren af markedsføringstilladelsen med henvisning til EU-lovgivning og en række domstolsafgørelser kan sagsøge Region Hovedstadens Apotek og gøre erstatningskrav gældende, hvis vi fremstiller et lægemiddel, der kan anvendes som alternativ til den private virksomheds lægemiddel.

Selv om apotekerlovens § 13, stk. 2 ikke gælder for sygehusapoteker, følges den således i praksis alligevel, da Region Hovedstadens Apotek ikke har midler til at dække eventuelle erstatningskrav.